

ΕΧΟΥΜΕ ΤΑΞΙΚΟ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ

"Θα έρθει καιρός που η σιωπή μας θα είναι πιο δυνατή από τις φωνές που πνίγετε σήμερα "
August Spies, Σικάγο - 1887

Η γενική απεργία στις 28 Φλεβάρη 2025, ενάντια στην κρατική - καπιταλιστική δολοφονία στα Τέμπη, αποτέλεσε ιστορικό σταθμό κοινωνικής και ταξικής αντίστασης ενάντια στη θανατοπολιτική της κυριαρχίας. Η τεράστια συμμετοχή των εκατοντάδων χιλιάδων διαδηλωτών - απεργών σε χώρους δουλειάς, σχολεία, σχολές, φυλακές, σε πόλεις στην επικράτεια και το εξωτερικό, ήταν και ο λόγος που καταγράφηκε ως μια από τις μαζικότερες συγκεντρώσεις των τελευταίων δεκαετιών. Κομμάτι της κοινωνικής βάσης, έχοντας συσσωρευμένη οργή από την κλιμακούμενη κρατική εκμετάλλευση και καταπίεση, επέλεξε να συγκρουστεί, επιστρέφοντας ελάχιστο μέρος από την κρατική βία, που δέχεται καθημερινά και αναδεικνύοντας ότι η κοινωνική δικαιοσύνη, δεν χαρίζεται από καμία εξουσία, αλλά καταχτιέται μέσα από τους ακηδεμόνευτους αγώνες. Οι εξουσιαστές, στον φόβο της γενίκευσης των κοινωνικών αντιστάσεων, επιστράτευσαν τα όπλα της κρατικής καταστολής, των μαζικών προληπτικών προσαγωγών και συλλήψεων, της διάλυσης των συγκεντρώσεων, της τρομοκρατίας και της προβοκατορολογίας ενάντια στον κόσμο του αγώνα.

Η αμέριστη συνεργασία μεταξύ κράτους και κεφαλαίου με υπέρμαχους τα τσιράκια τους, ΜΜΕ, μπάτσους, δικαστές, μας υπενθυμίζουν ότι η ανθρώπινη ζωή μπροστά στα κέρδη και τη διατήρηση της εξουσίας τους, δεν έχει καμία αξία. Η δολοφονία στα Τέμπη δεν είναι ένα μεμονωμένο γεγονός. Το σύστημα που λεηλατεί τη φύση και τις ζωές μας πολύμορφα και πολυεπίπεδα, που γεννά και θρέφει την καταπίεση και την εκμετάλλευση φρόντισε να "συγκαλύψει" – μεταξύ άλλων και την κρατική δολοφονία - ναυάγιο στα ανοιχτά της Πύλου, να πνίξει και να κάψει ανθρώπινες ζωές και μη, σε πολλές περιοχές του ελλαδικού χώρου. Οι κρατικές δολοφονίες των εργαζομένων στους χώρους δουλειάς και των μεταναστ(ρι)ών στα χερσαία - υδάτινα σύνορα και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, οι εκτελέσεις των Ρομά από μπάτσους, οι γυναικοκτονίες, οι βιασμοί- δολοφονίες στα Α.Τ., οι αποθήκες ψυχών στα ψυχιατρεία, η αύξηση κόστους ζωής, η κρατική καταστολή και ο κοινωνικός έλεγχος είναι κάποια από τα γεγονότα που αναδεικνύουν τη βαρβαρότητα στον πυρήνα του πατριαρχικού και κρατικού καπιταλιστικού συστήματος.

Στη συνέχεια των μαζικών κινητοποιήσεων έχει καλεστεί γενική απεργία στις 9 Απριλίου. Το κράτος και τα αφεντικά με την ολομέτωπη επίθεσή τους στους/στις εκμεταλλεζόμενους/ες τσάκισαν εργατικές και κοινωνικές "κατακτήσεις" που είχαν κερδηθεί μετά από διαρκείς αγώνες, αποδόμησαν και υποτίμησαν κάθε κοινωνικό πεδίο. Πενιχροί μισθοί, κατάργηση συλλογικών συμβάσεων, συμβάσεις ορισμένου χρόνου, δουλειά με το κομμάτι και με την ώρα, προφορικές - ατομικές συμβάσεις, χωρίς δώρα και επιδόματα αργίας, μισά ένσημα και ανασφάλιστη εργασία, εντατικοποίηση, εργολαβοποίηση για τη μείωση του κόστους εργασίας και της ασφάλισης σε περίπτωση τραυματισμού ή θανάτου. Η λίστα των νεκρών εργα(ρι)ών μόνο το 2025 είναι πάνω από 45 και οι τραυματισμοί πάνω από 200, ποσοστά μεγαλύτερα από τα προηγούμενα χρόνια και με καλπάζουσα επέκταση σε διάφορους κλάδους: εργοστάσια, οικοδομές, λιμάνια, ΟΤΑ, courier - διανομείς, ενέργεια, μεταφορές, εμπόριο, εργάτες γης κ.α. Οι αναλώσιμοι/ες εργαζόμενες/οι του ταξικού πολέμου είναι ένα νούμερο στη λίστα της στατιστικής υπηρεσίας του ΕΦΚΑ. Οι αόρατοι/ες ντόπιοι και μετανάστ(ρι)ες που δεν καταχωρούνται λόγω μαύρης εργασίας ή γιατί δεν έχουν χαρτιά, δηλώνονται απλά ως ατυχήματα και τροχαία. Δεκάδες πεθαίνουν από τραυματισμούς και ασθένειες που έχουν άμεση σχέση με την εργασία και χωρίς να καταγράφονται (με βάση τη διεθνή οργάνωση εργασίας δηλώθηκαν 2,3 εκ. τον χρόνο παγκόσμια, εκ των οποίων 100.000 στην Ε.Ε.). **Στις 23 Ιανουαρίου, στον δήμο Περιστερίου, εργαζόμενη σε απορριμματοφόρο, εν ώρα δουλειάς, τραυματίστηκε σοβαρά.** Δεν ήταν η

"κακιά η ώρα" ούτε "η ατομική ευθύνη", αλλά οι εργασιακές συνθήκες γαλέρας που ισχύουν και στην καθαριότητα: η εντατικοποίηση, η βιαιότητα ή 7ήμερη εργασία, τα ελλιπή μέτρα προστασίας, η εργοδοτική τρομοκρατία. Η μισθωτή σκλαβιά και οι εργατικές δολοφονίες είναι γέννημα του συστήματος εξουσίας.

ΚΑΜΙΑ ΕΙΡΗΝΗ ΜΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΙΚΑ

Το κράτος περιφρουρεί την ανάπτυξη του κεφαλαίου με νόμους "γκιλοτίνα" για τους καταπιεσμένους/ες. Έχοντας ως πυλώνες στήριξης τους κρατικούς μηχανισμούς, τα ΜΜΕ, τον κομματικό συνδικαλισμό της αφομοίωσης και της υποταγής, πλουτίζουν και τρομοκρατούν με την απειλή της ανεργίας και της κοινωνικής εξόντωσης. Καθημερινά όλο και μεγαλύτερα κομμάτια της κοινωνικής βάσης αδυνατούν οικονομικά να έχουν πρόσβαση στα βασικά αγαθά: τροφή, στέγη, υγεία, ρεύμα, νερό, μεταφορές κ.α. Οι συλλογικές αντιστάσεις, οι απεργίες, οι διαδηλώσεις, οι εργατικές και κοινωνικές εστίες αγώνα σε χώρους δουλειάς, σχολεία, σχολές, γειτονιές ποινικοποιούνται και διώκονται. Η ανέχεια, η φτώχεια, το αβάσταχτο κόστος διαβίωσης, η αύξηση των ενοικίων, οι εξώσεις, η διάλυση της περιθάλψης, της εκπαίδευσης, των ΜΜΜ, η κρατική τρομοκρατία, ο κοινωνικός έλεγχος είναι η καθημερινή κόλαση των εκμεταλλευομένων.

Σε αυτόν τον πόλεμο που δέχεται η τάξη μας, δεν μένουμε απαθείς και φοβισμένες, αλλά οπλιζόμαστε με τα όπλα της οργής και της ανυπακοής. Αγωνιζόμαστε συλλογικά, ταξικά, αδιαμεσολάβητα και μένουμε ανυποχώρητες ενάντια στους εξουσιαστές και τους εκμεταλλευτές των ζώων μας.

Δημιουργούμε εργατικές συνελύσεις, στηρίζουμε τα σωματεία βάσης, τους κοινωνικούς - ταξικούς αγώνες και υφαίνουμε το δίκτυο της αλληλεγγύης ενάντια στον κοινωνικό εκφασισμό. Στον κοινωνικό και ταξικό πόλεμο που ζούμε δεν υποχωρούμε, δεν διαπραγματευόμαστε... Σπάμε τον φόβο, την πειθάρχηση, την ηττοπάθεια, τον καννιβαλισμό και τον ατομισμό. Δεν αναθέτουμε τις ζωές μας σε κανέναν εκλογικό σωτήρα, διαχειριστή της εκάστοτε κυβέρνησης, δεν παζαρεύουμε τις συνθήκες της επιβίωσής μας με επιδόματα, κατώτατους μισθούς και συντάξεις υποτέλειας, δεν πειθαρχούμε σε κανένα καθεστώς έκτακτης ανάγκης.

Η μία δίπλα στον άλλον συλλογικοποιούμε τις αντιστάσεις μας. Χτίζουμε κοινότητες αγώνα προτάσσοντας την αυτοοργάνωση, την αλληλεγγύη και την αλληλοβοήθεια, με καθημερινές αρνήσεις, μικρές και μεγάλες συγκρούσεις, απαλλοτριώσεις, καταλήψεις ενάντια σε κράτος και καπιταλισμό, την πατριαρχία, τον εθνικισμό, τον ρατσισμό και τον φασισμό. Στήνουμε αναχώματα μέχρι την ολοκληρωτική καταστροφή του συστήματος εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο, της καταπίεσης και του θανάτου, αγωνιζόμαστε για την κοινωνική απελευθέρωση και τη δημιουργία της κοινωνίας που μας αξίζει, της ισότητας, της αλληλεγγύης και της ελευθερίας.

Η ταξική - κοινωνική αντίσταση των εργατριών και εργατών θα γίνει ο τάφος των αφεντικών.

Εργατικά "ατυχήματα" και σφαίρες στο ψαχνό τον πόλεμο τον ζούμε κάθε μέρα εδώ.

ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΓΕΝΝΙΟΥΝΤΑΙ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΙΣ

9 ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ...